

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igrtattatik be.
Lapunk számára hirdéseket felvesznek **Budapest**-en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosso Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

28. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) címezendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyiltérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

A községi tűzoltási ügy érdekében.

A közbiztonsági ügynek kétségkívül egyik legfontosabb része a tűzrendészet, melyről, vonatkozva főleg megyei községeinkre, akarunk néhány szót elmondani.

A polgárok vagyonára nézve egyik legpusztítóbb veszedelem a tűzvész, mely már annyi szerencsétlenségnek s veszélynek, egyes családok végbukásának lett kútfeje. Ezért a tűzrendészet mindnyájunk fontos ügye, s mindenkinek már saját érdekében is kötelessége mindazon intézkedéseket pártolni s előmozdítani, melyek a tűzveszély elhárítását vagy megakadályozását célozzák.

A tűzveszélyből eredő károk pótlására vagy kevesbitésére mind városokban, mind községekben első ízben a hivatalos közegek, a rendőrség van hivatva. A rendőrségnek feladata — értve községekben a szorosán vett községi rendőrséget — ezen veszély ellenében oly intézkedéseket tenni, hogy a tűz támadása akadályoztassék, hogy a támadt tüzet minél előbb észrevétsék, hogy az minél előbb s gyorsabban eloltassék és hogy azon káros következmények, melyek a már eloltott tűz után keletkezhetnek, eltávolításának és enyhítésének.

Hogy mind a tűz könnyű támadása, mindannak további terjedése akadályoztassék, mindenekelőtt szükséges, hogy az egyes házak tűz ellen biztosabb módon legyenek építve. Faluhelyeken épen ne építsék egy ház a másikhoz, hanem közöttük egy kis köz hagyassék, melyet be kell ültetni fákkal, főleg pedig diófákkal, hogy így némi védelem szerzettessék a tűz ellen. A csűrök s pajták, melyek már annyi szerencsétlen tüzesetnek voltak kiinduló pontjai, a

házaktól távol a kertek megett, vagy ha lehet a helységeen kívül építtessenek. Különösen pedig nagyszámúak voltak számtalan tüzeset okai s terjesztői a nyári betakarodások a falvakba, mely rendszer városunkban, Székesfejérvárról is elég sajnos igen divik, ezen a házakhoz történő betakarodás végképen beszüntendő lenne.

Ezen általános megjegyzések után áttérünk szorosán vett tárgyunkra a községi tűzrendészetre. A megyei községekben sokhelyt bizony a tűzoltási ügy nem valami fényes fokon, sőt mondhatni a kor kívánalmához képest is elég hátra van. Nem is lehet tehát csodálni, hogy ezen fontos ügynek hátramaradása mellett oly nagyszámú tüzesetek tesznek semmivé községeket, milyen mult évben egy nálunk is pusztított. Ezen ügy, a tűzrendészet, igen nagy fontosságú közbiztonsági állapotaink érdekében; azért már nagyobb városokban súlyt és gondot is fordítanak rá, csak községekben van még a fentebb is mondott elhanyagolt állapotban.

De nehogy csak egyszerűen lametallóknak látszassunk, s nehogy csak a tüzoltsat itéljük, néhány szóban elmondjuk nézetünket az iránt, vajjon ezen elmaradt helyzetben mikép lehetne segíteni?

Elhagyatva van nálunk e téren a szorosán vett tüzoltás, hátra vagyunk a tüzoltó eszközökben.

A községekben a tüzoltó eszközök igen hiányosak, sőt vannak községek, hol nincsenek is. Pedig mit ér a gyorsan érkező segély is, ha nincs mivel a tüzet eloltani, vagy ha van is oly köznap alkalmatlan eszközökkel bírnak, melyek használása se árt, de nem is sokat használ.

Mindenekelőtt tehát szükséges a kellő tüzoltó szerek beszerzése. Szükséges tehát, hogy nagyobb

oltó szerek, milyenek a vízi szekerek, fecskendők, vízi puskák, nagyobb létrák, vitorlavásznak, vagy bőrök, melyek megáztatva a szomszéd házaknak oltatul szolgáljanak, tömlők, tűzvedrek, csákányok, vaslapátok elegendő mennyiségben meglegyenek; ezen oltószerek, melyekkel gyakorta kísérlet tétessék, vajjon jó állapotban vannak-e? ezek a helység különféle részeiben és oly helyeken, hol azok minden pillanatban kéznél vannak, elhelyeztessenek és tűz esetében vagy a lovakkal bíró szomszédok, vagy a bérkocsisok által a vész helyére vitessenek. Arra is gond fordítassék, hogy a szükséges viz sehol se hiányozzék.

Ezen eszközöknek, mint a tüzoltáshoz szükséges szereknek minél nagyobb fentartását, beszerzését és rendezését ajánljuk községeink figyelmébe.

De a tüzoltás rendszeres még ezen eszközök mellett is csak akkor lesz, ha gyakorlott kezek működnek közre. — E tekintetből először is a községi tüzoltók szervezését ajánljuk; kívánatos volna ha a községekben lehetne tüzoltó-egyleteket szervezni; milyen megyénkben, ha jól emlékszünk Abán már alakult. A tüzoltás ügye kétségkívül a községi tüzoltó-egyletek által sokat nyerne.

Ha kisebb községekben nem is lehet, de nagyobb községekben mindenestre szervezendő volna egy ily egylet. Megyénkben van több ily nagy község, melyek előkelőbb, s hangadó férfiaihoz szólunk, karolják fel e közhasznú s jótékony egylet ügyet, mely által nemcsak önmagukon, embertársaikon, de a közel vidéken is segítenek.

Kisebb községekben, hol tüzoltó-egyletek nem szervezhetők, a helyi körülményeknél fogva sem, egyedül a községi hivatalos közegeknek kell az ügyet

TÁRGZA.

Szép volt az álom...

Szép volt az álom... Rózsaszin' mezében
Végsőt mosolyga s elborult az ég;
Aztán fehér fátyolt kötött magára
S a fátyolt fényes csillagok szegék.
Feljött a hold, behatva a világot,
S uszott a légbe, halkán, könnyeden,
— Oly szép volt élnem ott, közel az éghez,
És oly édes volt rajt' merengemem.

Uj életet vett minden; — a berekben
Elfátyolozva reszketett a dal,
Az érnek habja csintalanul játszott
Az esti fénynek sugaraival;
Kicsiny virágok ittasulva várták
A kóbor szellők édes csókjait,
S a vágy e tündérföld minden zugába,
Minden virághoz sorban odavitt.

S midőn lelkem betelt a szent varázsszal,
Mit néki e hely, e lég adtanak,
Közel az éghez, itt e földön mégis,
Előmbé tünt egy isteni alak;
Merengve állott a patak vizénél,
Derült volt arca, mint derült az ég,
S míg a sikamló hullámok neszezték
S a hab zajongott, ő gondolkozék.

Ismerte minden ott, — a kis virágok
Fél hajoltak szendén, szeliden,
Fényes harmatsepp köszöntötte jöttét
A nyiló rózsák leveleiben;
Dal kelt előtte és dal kelt utána,
Elandalító, lágy zenéjü dal,
S az esti csillag homlokát behinté,
Mint meleg csókkal, sugaraival.

Aztán felém jött, gyenge kis kezével
Magához vonta reszkező kezem,
Szemembe nézett bizaton mosolygva,
— E percz varázsát mindig érzem.
És vitt magával, szépen elsimitván
A rengve hajló fürtös ágakat,
A merre mentünk, lépteitől ottan
Egy-egy mosolygó nefelejts fakadt.

Itt volt a percz, a melyért úgy epedtem,
De ajkaimra nem jöve beszéd,
Az voltam ott is, mint a mi földön:
Lelkem merengve bolygott szerzetészt;
Keresve üztem az elérhetlent,
Holott előttem nyitva állt az üdv,
A jövő könyve tárult ki szívemnek,
S nem értettem meg egyetlen betüt.

Kimondhatatlan édes érzelemnek
Hulláma rengett kebelem alatt,
Szívem mégis úgy fájt és úgy szorongott,
Hogy a tehertől csaknem megszakadt;

Kitörni készült minden elnyomott vágy,
Mely oly régóta benne rejtézek,
S tudtam, hogy majd egy világot alkot,
Vagyis egy világot rombol szerteszedt.

A lányka nézett, nézett és mosolygott,
Talán sejtette lelkem boruját,
És látta azt az örökös reményt is,
Mely rajta ógi fényként borul át;
És tudta jól, hogy neki van hatalma
A bút örömmé változtatni meg,
S a mig merengtem, egy szóval kimérte
Határát lelkem szenvedésinek.

Kimondta, a mit oly epedve vártam,
Felnylt az elzárt, régi, nagy titok,
Kimondta a legszebbet életében,
Azt, hogy szeret, azt, hogy szeretni fog;
És érezem kezének ölelésit
S csókját, a melyet ajkamra lehelte,
S látám eltűnni a vakító fényben,
Mely tündökölve körülötte kelt.

... Felébredék... ott volt a völgy, az ér is,
Ragyogva szebben, mint máskor talán,
Egész vidék mély ámulattal csüngött
Az esti csillag fényes sugarán;
A lombok zugtak, titkosan susogva
Egy mámorító édességü dalt,
Tengernek képzelem a boldogságot,
A melybe ittas lelkem belehalt.

kezükbe venni s a tüzendőrségre minél nagyobb súlyt s figyelmet fordítani. Gondoskodni a jó tűzoltó eszközökről s gyakorlott tűzoltókról. Ezen szavainkat különösen ajánljuk községeink figyelmébe; czélszerűnek tartottuk most felszólalni, mert a beálló tavaszi munka alkalmával a lakosság egy része hazulról is távozzán, a tűz esetek gyakoribbak, mint máskor.

Reméljük szavaink nem fognak egyszerűen elhangzani, hanem községeink már saját érdekében is a tettek mezejére lépnek. □

Néhány szó a nőnevelés kérdéséhez.

Tisztelt szerkesztő ur bocsássa meg nekem azon merészséget, hogy — nő létemre — tisztelt lapjában helyet kérjek néhány szerény észrevétel számára; mert ha már önök oly kegyesek velünk is foglalkozni egy kissé, engedjék meg, hogy a saját ügyünkbe mi is beleszólhassunk, s magunkat néhány aaptalan vád ellen védelmezzük.

Ezen elhatározásra Öreg János ur czikke „a magasb nőnevelés fontosságáról“ indított, tehát első sorban neki fognak szólni soraim, de közvetve általában a férfinek, ha ugyan megengedik.

Először is engedje meg a tisztelt czikkíró, hogy vele együtt, egész lelkemből örüljek az országgyűlés beleegyezésének a mélyen tisztelt közoktatásügyi miniszter ur azon tervébe, hogy Budapesten egy felsőbb leánytanoda állítassék fel! E tekintetben tehát tökéletesen egyetértünk, valamint több más, cikkében kifejtett nézeteivel is, különösen pedig azon állításával, miszerint „elég tér van a nő előtt, melyet ha hivatása szerint becsülettel betölt: megfelel ezáltal sokkal inkább rendeltetésének, mintha a férfi elől hódította volna el az annak számára kirendelt nőködési teret“ — Tökéletesen igaza van a tisztelt czikkírónak midőn azt állítja, hogy „elég tér van a nő előtt,“ s hogy ezen állítás igazságáról meggyőződünk, csak elő kell sorolnunk a nő hivatásához tartozó fontos teendőket.

Először is kötelessége a nőnek a háztartást vezetni. Ez két szóval ki van mondva ugyan, de ha valaki közelebb szemügyre veszi ez mennyiféle teendőkből áll s így hányféle képességet feltételez, látni fogja, hogy ez nem csekélység. Itt eszembe jut egy művelt német gazda azon állítása: mikép a földművelés a legnehezebb tudomány, mert a legkülönbeműbb képességet kívánja, ha azt valaki egyszerűen akarja kezelni; így a háztartás is, okzserűen vezetve, nehéz tudomány, mert számtalan képességet kíván; ilyen a beosztás, számitás, takarékoság, éberség, tevékenység, ügyesség, ember ismeret, biggadtság, emlékezőtehetség stb. s egy nőnek, ki ezen feladatának híven akar megfelelni, mennyi idejét s fáradságát veszi igénybe, még akkor is, ha elég segítő kéz van körülötte s csupán csak az elrendezés, vezetés tisztje jutott neki.

Itt van másodsor a nő feladata mint feleség, a mely, ha jól megfontoljuk, szinte nem csekély. A nő nem csak hű társa, vigasztalója, tanácsadója legyen férjének, hanem egyuttal állásának méltó képviselője is; mindez ismét mennyiféle lelki s szellemi tehetséget feltételez!

Harmadik hivatása az anyai; itt úgy hiszem csak, igen gyakran és sokkal jobban elmondott dolgokat ismételnék, ha az e téren szükséges képességek elsorolásába, a foglalkozások sokaságának s fontosságá-

gának taglalgatásába a karnék bocsátkozni; azért e helyett azon kérdést bátorodom intézni Öreg János urhoz, vajlon gondolja-e, hogy az ennyiféle foglalkozáshoz szükséges képességeket megszerezni, megtartani és fejleszteni lehetséges a nélkül, hogy szellemileg is foglalkozunk? a nélkül, hogy a művelt társaságok, különböző szellemi élvezetek, képző, nemesítő hatásait igénybe vegyük?

Kérdem tehát, mi joggal állítja, ennyi teendő, ennyi kötelességgel szemben, hogy: „az emberi életet két — habár nem is egyenlő — felé lehet osztani, az egyiket a fentartási gond, a másikat az ezental maradt szabad idő, mulatság, pihenés, szórakozási tér foglalja el. Ugy látszik, mintha e két téren az emberiség két neme szintén megosztott volna: a gond tere jutott a férfinak, a mulatság pedig a nőnek. Legalább e két nem nevelése akként van vezetve, hogy az egyik csak az egyikre, a másik csak a másikkra képes?“ mert teljesítjük mi mindezen kötelességeinket, habár csakugyan, fájdalom, igen hiányosan, a mit azonban a fennfőző körülmények közt csodálni sem lehet; sőt ha szerénytelennek látszom is, nyiltan kimondom, hogy oly hiányos, elhanyagolt, ferde nevelés mellett, mint a minőben mi magyar nők mindeddig részesültünk és részesülünk, csodálandó, hogy így is teljesítjük! És valóban, az annyit tanult, felvilágosult férfinem, legkevesebb van feljogosítva nekünk e tekintetben szemrehányást csinálni, mert először, nem e ök azok, kik a midőn kedvez névörökösök neveletéséről van szó, nem sajnálnak semmi áldozatot, holott a szegény leányok nevelését csak másodrendű kérdésnek tartják, sőt néha egészen felesleges luxus cikknek? — Igaz, hogy ezen ferde felvágás jobb, nemesebb meggyőződésnek kezd helyet adni, de szomorú, hogy még most is találkozik az országban egy, szellemi erőkre nézve tekintélyes párt, mely nem tartotta államférfiúi tekintélyével össze nem férhetőnek a felsőbb leánytanoda felállítását ellen szavazni!

Másodsor pedig nincsen erre feljogosítva azért, mert magukba szállva be kell vallaniok, hogy minden tanultságuk dacára, ök sem teljesítik feladatukat úgy mint kellene.

Igen, az emberi teendőket két egyenlőtlen, vagyis igazabban hasonlótlan részre kell osztani; az egyik, a fentartási gond, a kenyérkereseti munka a férfiaké kellene, hogy legyen, erre utalja öket egész testi és szellemi szervezetük, valamint hajlamaik is. A másik rész; a házi teendők, a férfi által beszerzett vagyon helyes és czélszerű felhasználása az egész család részére, azontul a férfi gondjainak szeretteljes megosztása, az illető társadalmi állás méltó fentartása, végre a legfontosabb, a gyermekek testi s nagy részben szellemi nevelése a nők része; kérdem, kevesebb s kevésbé fontos e ezen rész amannál? s méltányos és helyes e ezt „a szabad idő betöltése, mulatság, pihenés és szórakozási résznek“ nevezni?

Mert ismétlem, habár tökéletlenül, betölthük mi ezen tért jelenben is, talán jobban, mint a sokat tanult férfiak a magukét! s hogy ezt bebizonyítsam nem szükséges más, mint utalnom olyan családok s háztartásokra, hol az anya elhalt: mily pusztulás, bomlás, a legtöbb esetben, haesak a második asszony, vagy valamely női rokon, vagy idegen nő nem veszi kezébe ismét a ház kormányzatát; holott ha a férj, a család fenntartó elhal, legtöbb esetben nem ily nagy a baj, s igen gyakran a nő maga képes a férfi elvesztése által okozott irt betölteni.

Azon nem kellőleg és rossz irányban nevelt nő, képes mégis háztartását fentartani, gyermekeit — jobban, roszaabul — nevelni, még könnyelmű férjét is jobb utra téríteni néha! Képes — ép a férfiak igényei szerint — divatos salondáma lenni, gyakran oly körülmények közt, midőn a férj keresete a legegyszerűbb megélhetésre alig elegendő, holott a férfiak „fentartási gondja“ igen gyakran odáig terjed, hogy a nő által hozott vagyont elpazarolják, vagy legfeljebb azt kezeljék.

Nem akarok félre értetni, természetesen, hogy itt csakis kivételeket értek, csakhogy fájdalom, nálunk ezen kivételek mindinkább kezdenek szaporodni, valamint mindinkább elharapodzik egy ferde felvágás t. i. hogy a nő tartozik férjével megosztani a kenyérkereset fátadalmában, Kérdem, nem-e tökéletesen elegendő a gyenge nőnemű, ha hármias hivatását, mint háziasszony, nő és anya teljesíti, a férfi kenyérkereseti feladata ellenében s méltányos-e, a nőktől azt kívánni, hogy még ezen feladatban is megosztozzanak a férfival? Ajánlanám az „erős nemnek“ egy kissé kevesebb prätensiókkal a nők s egy kissé többel önmaguk irányában élni s higgyék meg az általános világszellem is azonnal javulna! Látva a nő, hogy férje híven teljesíti feladatát, több tisztelet és szeretettel volna iránta s bizonyára ő is jobban fogna igyekezni feladatainak megfélelni.

Azért, — habár a legnagyobb örömmel üdvözölöm is a felállítandó felsőbb női tanoda eszméjét s habár az alapos oktatást a tudományok soknemű ágaiban elkerülhetlenül szükségesnek tartom arra, hogy a nő magasabb és nehéz feladatát egészen teljesíthesse, — mégis nem remélem ezáltal a nőnem ferde irányának megváltozását mindaddig, míg a férfiak nézetei s kötelességérzete más irányt nem veend. — Mig férfaink nagy része nem azért házasodik, hogy maguknak, — ugyan küzdelmek s fáradság árán — boldog otthon alkotta, nejükkel egyetértve jó, nemes irányu gyermekek nevelése által feladatuknak mint honpolgárok s a társadalom tagjai, megfeleljenek, hanem legtöbb esetben azért, hogy „jó parthiét“ csináljanak oly nőt véve el, kinek vagyona vagy társadalmi állása emelje tekintélyüket, kiket — mentül divatosabb ruhákban — bálokon és sétányokon meghordozván, azok bámultatása által hűségüknek bízleljenek, kiknek vagyonából maguknak kényelmes életet szerezzenek, vagy éppen hitelezőik váró seregét elgíthessék ki, — mondom mig ezen szellem fog a férfiak közt uralkodni, addig ne várjanak a nőktől sem magasabb emelkedettséget, kötelességeiknek hű, lelkiismeretes megoldását! — Azért utolag ismétlem, több elnézés a másik nem s több szigor maguk iránt, nem fog ártani a különben igen tisztelt férfi nemnek.

Tisztelt szerkesztő ur udvariasságától remélem, hogy soraimat nem fogja „tisztellel félretenni.“

Egy nő.

Vidéki élet.

Sárbogárd, 1875. márczius 30-án.

T. szerkesztő ur! Midőn becses lapja 5-ik számában egy a sárbogárdi szimükedvelő társulatot érdeklő cikkemet illetőleg levelemet közölni szives volt, ezt tette — kétségtelenül — a társulat mivoltáért, nem pedig ezen kívül álló más érdekből. — Engem is ama cikk irására, őszintén bevallhatom, tisztán ily objectív okok vezettek, nem pedig ellenszenv, minék alapja nem

is. Gyuláék azt vették, hogy mit is lehet oly Isten-tagadó pogány fajzattól várni, mely az igaz hitet lábbal tapossa, sőt annak ősi ellenségével, még a törökkel is fraternizál? — minden hozzáfér az ilyen olyan féle kurucz csücselékhez, melynek kenyeré a zsványáság és legkisebb büne a felségárulás.

Lórándék sem maradtak adósak a viszonzásban a butaság, vakhít, talpnyalás, birtokrablás, hazaárulás erősen hangsúlyozva voltak s az, hogy mindezen és még ezer féle undokságra csak egy labancz képes. — Hiszen csak hadd jöjjenek meg ismét a kuruczok, maga Lóránd saját kezével kapja ki üstökénél fogva Csobáncz várából a névtagadót, maga szállítja nyakig vasra verve Kassára s ott a főpicazon, mint egy árulónak, ki saját hazáját a németnek eladja, fejét véti; feleségét, gyermekeit az első töröknek, a ki jön oda veti rabságba.

Gyula pedig a spanyolokat várta, kik az igaz hit egyetlen valódi védői s ezen kívül minden egyének irgalom nélküli kiirtói, ezeket maga vezeti Vásonykőre, rajtok út, fenékgig feldulja a büfészket, hogy kö-kövön nem marad, házuk tetejéből rakat máglyát s azon égeti meg igazi keresztény katolikus módon minden pereputtyostól az undok eretnek ivadékat.

A két testvérház e modorban folytatta egymásközt az enyelgést.

(Folytatása következik.)

Boldog vidék! mely láttad őt mosolygni
Magányos berked titkos esendiben,
Boldog csillag! melynek ezüst sugára
Az ő magasztos homlokán pihent,
Boldog fa! melynek lombgazdag galyához
Az ő parányi kezeckéje ért,
Mit adnátok, ha érezni tudátok,
Egy ilyen este üdvösegeért!

Udvardy Géza.

A borzas kakas históriája.

Irta: Északi Károly.

(Folytatás.)

A csobánczvári szép napoknak örök időre végők lett.

Gyula már másnap futárt küldött Lórándék után és deákjával megiratta, hogy hát azon rég egymás hoz való őszinte testvéri szeretetnél fogva vessék végét a vitának, hagyják nálók azt az Istenadta borzas kakast, Lóra ugyis rajongott a szép balatoni kilátásért, mi Vásonyban hiányzik, az ősi badacsonyi szőlőből pedig, mely osztályrészben neki jutott és a melynek az egész hegyen nincs hozzáfoghatója, az a kilátás a Balatonra sokkal szebb, mint Csobánczról, aztán a bor, a mi azon terem? Atyjuk az országgyűlésen, sőt a koronázáson is e borral tett feltűnést, melyből maga

a primás, meg az angol követ nem győztek eleget inni és mely maguknak is, jó barátaiuknak is, annyi jó emlékü órákat szerzett? e szőlőt adja a borzas kakasért cserében, csak szent legyen a békesség.

Lóránd még azon futárral válaszolt, hogy tartsa meg magának azt a híres szőlőt, Lóráának sem kilátás, sem bor nem kell, hanem borzas kakas, csak azt küldje. Persze, hogy ezt az asszony mondta tollába, de ő utánna csusztatta, hogy inkább visszaengedi cserében a négy határt, mit a Lengyeltői urodalomból kiegyenlítésül kapott, sőt többet is, csak a borzas kakast megkaphassa, mert neje miatt a kakast nem engedheti.

Lóránd minden bölcsessége dacára rosszul számított. Mi az, négy rongyos falu négy határral egy menyecskének egy kakasért. Ilon az első alkalommal visszaient, hogy négy rongyos faluhoz a magáéból vet még négy különb falut és mindannyinak az árán merő kakasokat vesz és mindannyit nyakába veti a kakasokban telhetetlen dámacskának, ki másnak egyetlen borzas kakasára annyira rá éhezett.

Igy ment ez folyton. Egyik furesábat izent, mint a másik. Végre a vita a nőkről átszarmazott a férfjekre és kis idő múlva a két testvér osztályos perben állott egymással. Az ügyvédek csakhamar kölcsönösen kimutogatták a testvérek ellen, hogy egész osztozásuk merő armány, család, sikkasztás és erőszakoskodásból állott, hogy az semmis és újra kell kezdeni.

Ezen vádak valóságát csakhamar belátták a felek

volna; sem újságírói viszketeg — a mi hála Istennek nem igen háborgat; hanem mondhatom, hogy egyedül a tiszta érdeklődés, jóakarát volt az, mely éber figyelemmel kísért minden mozzanatot, mely aggodalommal telt el a dolgok akkor megindult végzetes fejlődése felett.

A 7 ik számban megjelent és analógiákban gazdag enyhébb alaku confutatóra is azért nem válaszolék, mert nem volt célom olajat önteni a tüzre, nem volt célom meddő polemikába keveredni, mely végkifejlesztésben egyik vagy másik félre rendszerint kellemetlen eredményű, és a mely, ha nem mindig is, de a legtöbb esetben beszennyezi magát az igazságot is. Még a minapi „Nők az alkotmányban“ című darab előadása után is némán maradtam, azt híven, hogy az bizonyára csak csillogó máz a rövidlátók elámitására; de voltaképen az utolsó kínos ideggörös, mely után halál következnek. — Most azonban látván, hogy valami a biztos mederben hömpölygő folyam okvetlenül eléri mindig növekvő futásában a vizek összességét a végetlen Ocean: ugy kedves szintársulatunk is — kedvezetlen mederbe az egyetértés folyamát terelget — feltartóztatlanul oda jut, hová hivatása is jutnia, a sikerhez — látván mondom ezeket, megnyugvást sugárzó arccsal most nemcsak hogy meghajlok amaz első aggodalmait teljesen megdöntő meztelen tények előtt, hanem örömitasan ragadom meg egyuttal az alkalmat, hogy a társulatot s különösen annak nagy reményekre jogosító közszellemét az „egyetértést“ Hozsannákkal üdvözöljem.

Emez üdvöz egyetértés szellemének kizárólagos kifolyásaként kell tekintenem azt a kétféle elbárást, melyeknek egyike „Nők az alkotmányban“ február hó 4-én, másika pedig „Csaldások“ mártius hó 29 én folyt le nagyszámu közönség jelenlétében.

Az első darabban szereplőkről a legjobb akarat mellett is nem reflectálhatok ezuttal, mivel az egyes árnyalatok már meglehetősen kimosódtak emlékeimből s így igazságtalanul nem akarván itélni, nem bocsátok a részletezésbe. Annyit azonban általában mondhatok, hogy az előadás sikerültnek mondható, a meny nyiban a közönségnek hangos tetszés nyilatkozatai, tapsviharjai sokszor voltak észlelhetők. — A szereplők igen jól tudták szerepüket, a mi az előadásnak minden képen csak előnyére szolgál, nem lehetvén jó előadást még csak képzelnem sem — plane kezdőknél — szereptudás nélkül. Áttérek már most a második előadásra, mely mártius hó 29 én folyt le. Erről sem szándékom részletes intensív kritikát közölni, hanem inkább csak általános vonásokban jellemezni a szereplőket. Hölgyeink közül résztvettek az előadásban: Huszár Teréz, Sávoly Mariska, Mészöly Emma és Grünwald Sarolta kisasszonyok, mindmeganuyi lelkesült bajnoknője a Múzsának. Huszár Teréz kisasszonnyal már többször és a legkülönbözőbb természetű szerepekben volt szerencsénk találkozni a színpadon. Előadási képességére elég legyen annyit mondanom, hogy a legeltérőbb szerepeket, az az a legerősebb tragicumot és a legszélsőbb comicumot mindig dicséretesen oldotta meg, ehhez hozzá járulván a színpadon ügyesége, hajlékonysága, otthoniassága, — mik a jó játéknak nélkülözhetlen kellékei — elismerésünket különösen kiérdemli. Sávoly Mariska kisasszony minden eddigi föllépésében a tragicum iránt tanusított különös vonalmat és képességet, óhajandó volna tehát, hogy a műkedvelők minél előbb valamely könnyebben eljátszható tragoedival lépjenek föl, hogy abban nevezett urhölgy képessége egész teljével kibontakozhassék. Mészöly Emma kisasszonyban most még csak másodsor volt szerencsénk a színpadon gyönyörködni, gyönyörködni mondom, mert művészi alakításai, melyek első fellépte óta meglepően tökélyesbültek, a természetből nyert gazdag kellemmel és bájjal párosulván színpadunknak mindig egyik legkedvesebb jelensége leend. Vajha még többször is szerencsétlene fölléptével! Grünwald Sarolta kisasszony is most több bátorságot, hajlékonyságot és szabatoságot tanusított ugy, hogy e részben elismerésünket tőle meg nem tagadhatjuk. A férfiak közül kiemelkednek különösen Haraszthy Károly és Arany Péter urak, amaz a szabadabb mozgást engedő szerepek ügyes eljátszása, — emez zengzetes, rokonszenves hangorganuma és előadása által.

Az elsoroltak és el nem soroltak mindenikének megvan az életben saját munkaköre, hivatása, a minék lelkiismeretes enleget tévén összegyűlnek, hogy a művészet csarnokában is adózzanak, és bár tudják egyfelől, hogy Klio csak az Egressyeknek nevével jegyzi fel kitorolhetetlen érzetükkel az idők nagy könyvébe az utókor számára; de azért tudják másfelől azt is, hogy minden percz, melyet e téren eltöltenek, minden fáradság, melylyel e téren küzdenek, a művészet nagyszerű oltárán mindig kedves hozomány, mindig szivesen fogadott áldozat. Oh! és bár ne engedné a végzet, hogy a nemes cél szolgálataiban álló lelkesültség kies ösvényéről egyhamar letántoríttassék, mert a színpad Isten és ember előtt erkölcsi intézmény, hatása tisztán erkölcsi s így az ember jobb természetének teljesen megfelelő, sőt azt elősegítő, mert — a mint Schiller mondja — „még a nyers szörny is itt kezd legelőször érezni.“

Nem hagyhatom végre figyelmen kívül a társulat választmányi tagjainak a közönség részéről is határtalan örömmel fogadott ama böles intézkedését, mely szerint az előadás utáni egészen fesztelen, s mondhat-

nám inkább családi színezetű táncmulatságot magától az előadástól külön választván zártkörűvé tette.

Isten tartsa meg az „egyetértés“ szellemét társulatunkban, hogy beteljesedjék rajta a latin történetírónak már nagyon is elcsépelet mondása: „Concordia parvae res crescunt.“

Bogárdi.

Egyletek és intézetek.

— Az ügyvédi kamara april hó 4-én tartott közgyűlést a városház nagytermében — Mind a helybeli, mind a vidéki ügyvédek közül többen megjelentek, bár óhajandó lett volna, ha ezen fontos gyűlésre minél nagyobb számmal megjelentek volna. Az ülést Szűts Sándor kamarai elnök nyitja meg, előadja, hogy a gyűlés két fő tárgya a költségvetési tervezet megállapítása és az ügyrend megvitatása. Mielőtt azonban ezek tárgyalatának a titkár a kamara eddigi működéséről fog jelenteni. Pálffy Károly titkár felolvasta a jelentést, mely szerint az ügyvédi kamarához eddig, mióta működését megkezdette beadatott 145 ügydarab, választmányi ülés volt 4, bejegyzésért folyamodott 94 ügyvéd, kik közül 4 nem jegyeztetett be s ügye ügyében van, a többi bejegyeztetett. Ügyvédjelölt bejegyzésért folyamodott 18. A veszprémi törvényszék területéről még eddig egy ügyvédjelölt sem folyamodott bejegyzés végett. Panasz beadatott 4, ezek közül 3 elintézés alatt függőben áll, egy miután a kamarához nem tartozik, elutasított. Ezután jelent egyéb szorosán vett belügyről.

Ezen jelentés felolvasása után Szöllösy Pál indítványozza, hogy az ügyvédek névsora kinyomassék s minden ügyvédnek kiadassék, ugy a törvényszékek s járásbírósgoknak megküldessék, nehogy olyanok is bejussanak a kamarába, kik törvényszerint be nem vehetők. — Elnök vita után a kinyomatás és szétküldés elhatározatik.

Vértessy József indítványozza, hogy a földmivelés-, ipar és keresk. miniszteriumhoz felirat intézessék, miszerint az ügyvédi kamarának az egymás közti levelezéseknél portó mentességet engedélyezzen. Egyhangul elfogadták.

Kereszturi Ödön a költségvetést óhajta először tárgyalatni. Szűts Sándor az ügyrendet ajánlja tárgyalás alá vétetni.

Tárgyalás alá vétetik az ügyrend. Vértessy József az első pontnál indítványozza, hogy miután az ügyvédi kamara helyiségeit az ügyvédjelöltek is használják, évenként ezek 2 ftt. tagdíjat fizessenek. — Ezt határozatiilag kimondatni kéri.

Perl Miksa azon ellenindítványt teszi, hogy az ügyvédjelöltek mentessenek fel minden díj fizetés alól. Perl ezen javaslata elfogadták.

Ezután szakaszonként, hosszú s élénk viták mellett az ügyrend tárgyalatott le. Majd a költségvetés tárgyalása lett megkezdve s befejezve. — A közgyűlés által megállapított költségvetést egész terjedelmében a hírek rovatában közöljük, miután megyénk ügyvédi karát ez igen közlelri édekl.

Megyei és városi hírek.

— **Meghívás.** Az állandó választmányi válamenyi t. cz. tagjaihoz. A f. évi május hó 3-án tartandó rendes bizottsági közgyűlés tárgyainak előkészítése tekintetéből f. hó 16 án d. e. 10 órakor állandó választmányi ülés fogván tartatni, van szerencsém arra a választmányi tagjait ezennel tisztelettel meghívni. Székesfejervárott, 1875. april 5-én. *Bárá Miske Imre*, alispán.

— **Kriza János meghalt!** Öszinte fájdalommal veszi minden művelt magyar ember e hírt, mely egyként leverőleg hat az erdélyi unitáriusokra, kiknek az elhunyt szeretett főpásztoruk volt, s a költészet és tudomány embereire. Kriza nem Erdélyországnak, nem az irodalomnak, s nem az akademiának, hanem az országnak halottja. — A bold. már ifju tanuló korában föltűnt székyei népdalaival. Alig kerültek ki tolla alul, a nép dalolta mindenfelé. — Legnagyobb hatást tett „Vadrózsák“ című gazdag és változatos tartalmu művével, mely a specialis székyelköltészetnek leghűbb tükrö. Az akadémia nem rég kérte föl a tudós férfit a „Vadrózsák“ II. kötetének bevégzésére, megígérve annak a maga költségén kiadását; Toldy Ferencz pedig verseinek összegyűjtését kérte és sürgette az utolsó időkben több alkalommal. — A márczius 26 án reggel beköszöntött halál mindkét cél elérését meg-husította. Béke vele, kinek emlékét sokáig fogja őrizni a kegyelet!

— **Színházi hírek.** Színházunkban a közel lefolyt előadások alkalmával Gyöngyösinét két darabban is volt alkalmunk látni s mindenesetre nem csak a mi, de a közönség nézetének is adunk kifejezést, ha művészi játékaért különösen kiemeljük De térjünk át az előadásokra. Szombaton adatott: „A Lowoodi árva“ dráma 4 felvonásban. Irta Brichpfeiffer S. Gyöngyösiné. Mátray Laura, Jane Eyre az árvalány szerepében játszott. Gyöngyösiné csinos színpadi alak, hangja kellemes, a színpadon kellemmel s teljes otthoniassággal működik. Szerepét ez alkalommal művésziileg kidomborította, a szenvedélyeket s indulatokat valódi művészettel fejezte ki. Mint árva ép oly művésziileg játszott midőn benső fájdalomainak adott kifejezést, keseregve elhunyt nagybátyja arcképénél, valamint művésziileg

fejezte ki benső gyűlöletét az őt folyton üldöző nagy-nénje iránt. Nem hangos declamatiókba s üres felkiáltásokban ad kitértést belső indulatainak, vagy gyűlöletének, hanem halk, de annál nagyobb szenvedélyt és gyűlöletet előtűntető kifejezéssel. Hétfőn: „Romeo és Juliában“ lépett fel, mint Julia, szerepét ez alkalommal is művészi sikerrel betölté. Mult alkalommal, mint az indulatok művészi kifejezőjét láttuk, most pedig mint a benső érzelmek, a tiszta, igaz szerelem művészi kifejezőjét bámulhattuk. Oly ügyesen, oly benső érzéssel játszott mindvégig, hogy valóban elragadta a csekély számu közönséget. Ezen szereplése után elmondhatjuk, hogy mind szenvedélyeknél, mind a bensőbb érzelmek kifejezésénél művészi sikerrel működik közre s azon kiváló kitűntetést s tapsvihart, melyben közönségünk mindenkor kitűntetést méltán megérdemli.

— **A fejérmegyei és városi régiségár száma** Szikszay József ur 1 db III. Károly féle ezüst Hamburg város számára vert érmet 1738 ból, 1 drb ezüst III. Károly-féle érmet 1729-ből s 3 db ezüst I. Lipót-féle érmet adományozott. Fogadja adományáért régészet kedvelőink köszönetét.

— **Dr. Wespe** című vigjátékot, melyet Benedix német eredetije után magyarra Berndorier Miksa fordított, april 6 án Veszprémben adták, szép sikerrel.

— **Zenemű.** Megjelent s hozzánk beküldetett a „Tánc“ zenemű folyóirat 19. és 20. száma következő érdekes és változatos tartalommal: „Tavaszi öröm“ keringő, zongorára négy kézre, szerző Erney József. — „Mariskának“ dalok, szerző Scherer Károly. A változatos tartalmu folyóiratot ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Gyöngyösiné** — Mátrai Laura asszony jutalomjátéka csütörtökön, april 8-án leend. „A szerelem iskolája.“ Vigjáték. Rákosy Jenőtől fog ez alkalommal színre hozatni, a jeles művésznőt ajánljuk közönségünk figyelmébe s hisszük is, hogy közönségünk megérdemlett pártolásában részesíti.

— **Eljegyzés.** Dr. Hortoványi József helybeli köztisztviselőben álló fiatal ügyvéd e hó 4-én jegyezte el Pesten Lonkay Antal ismeri hírlapszerkesztő bájos és kellemes leányát, Lonkay Irén kisasszonyt. Az esküvő június 20 án Füreden leend. Áldást és boldogságot kívánunk a köttendő frigyre!

— **Kinevezés.** Kiss János helybeli telekkönyvi I. osztályu segéd telekkönyvvezető az ezen törvényeszkénél megürlt II. osztályu rendes telekkönyvvezetői állásra neveztetett ki az igazságügyi miniszterium által. A derék szorgalmas és igen pontos tisztviselő előmenetelen, — ki bokros teendői mellett önszorgalmából a jogot elvégezte s ügyvédi vizsgát is tett, — igen örvendünk.

— **Hymen.** Szobovits Károly pesti hivatalnok e hó 5-én vezette oltárhoz Gecső Betti k. a. a helybeli székesegyházban. Áldást kívánunk az ifju pár frigyére!

— **Az ifjusági bál** közelebbi szombaton fog, — mint már lapunkban is eleve jeleztük a „magyar király“ vendéglő nagytermében — megtartatni, a készülődés a bálra mind városunkban, mind a vidéken nagy s az előjelekből, ha fényes sikert jósolunk, nem csalódunk. — A bál lefolyásáról részletes tudósítást hozunk.

— **Közönségünk** a színház iránt, főleg hétfőn igen kevés részvételt tanusított, alig volt néhány első emeleti páholy elfoglalva; a másod emeleti páholyok mind üresek voltak a földszinten is kevés számu közönség volt. A „Romeo és Julia“ nagyon sikerült előadása valóban több részvételt érdemelt volna s a nagymérvű közöny egy általán megróvást érdemel már annál inkább is mert a színészek, ugy a társulat derék vezetői a színügy érdekében mindent elkövettek. Kiválólag nagyobb figyelmet s pártolást vártunk volna a páholyok bérli részéről, kik közül alig néhány tartá meg helyét. — Közönségünk ezen részvétlenségét nem tudjuk eléggé bámulni, ugy látszik a nagysabasu darabokat rendesen e közönnyel tünteti ki, holott oly fércmű, mint a „Könyelmű leány“ tömeges pártolásban részesül!!!?

— **Adakozások** a Pákozdnál elesett honvédek emléké szobrára. A sz.-fejérvári takarékpénztár f. évi február 25-én tartott közgyűlése alkalmával a fentebbi hazafias célra 25 frotot szavazott meg, továbbá ugyanazon célra a „Székesfehérvár és Videke“ szerkesztője dr. Persz Adolf ur hozzám 3 ftt. 40 krt küldött. Fogadják ezért a kegyeletes adakozók szives köszönetemet. Velenczén april hó 2-án 1875. — *Cseh Mihály*, ideigl. pénztárnok.

— **Városunkban** a közel mult hónapokban egyes kucséberék nyereségyül zárt dobozokat tüztek ki, melyekben apró cukorneműeken és egy darab csekély értékű tárgyon kívül állítólag arany és ezüst pénznek is foglaltatnak oly arányban, hogy minden 100 drb ily dobozban 1 db arany, kettőben egy-egy ezüst forint és egyben egy darab ezüst negyed forintos találtatnék. Miután ezen üzlet az iptartórvénnyel ellenkezik, a kucséberék ezen üzelmét ugy sorsjátékait a belügy miniszter közelebb kelt rendeletével a legszigorubbán betiltá s a hatóságokat ezen visszaélés szigorú ellenőrzése, beszüntetése és megbüntetésére utasította.

— **Beküldetett.** Néhai Schwanfelder József cz. apát s kanonok alapítványa után járó 148 frtnyi kamataiból a nagyszámu és fötiszteletendő káptalan ez idén tekintve a szolgálati éveket s részint a családállásot, a következőkét: Greizinger Márton, Rainiss Mátyás, Perényi Béla, Müller János, Plenczner Jakab, Rainiss

Hirdetések.

A leghevesebb fogfájás is rögtön megszűnik,

dr. Grufströnnnek
világhírű svéd fogesejei által.

Egy üveg ára 36 kr.

Kapható: Diebálla György gyógyszerárában Székesfejervárott.

Ferencz és Sváb Kálmán tanítókat 20—20 és 23 frttal részesíté és senkit másst. Felkértek tehát a „Székesfehérvár és Vidéke,” hogy e tekintetben tett téves közlését, az igazság érdekében igazítsa ki.

— A palotakülvárosi olvasókör két évi fennállásának emlékére f. hó 10 én, mint a kör keletkezése napján a körhelyisége, illetőleg Kostyelik Ferencz vendéglőjében társas estélyt rendezend, melyre a t. tagok úgy a résztvenni kívánók tisztelettel meghívotnak. Egy teríték ára 50 kr. — Előjegyzések akár Sulman János igazgató urnál, akár Kostyelik Ferencz vendéglősnél csütörtökön estélig eszközöltetni kéretnek. — April 5 én az igazgatóság megbízásából Forster Jozsef, jegyző.

— Halálozás. Kecskéd Sándor Tárnok község érdemes jegyzője elhunyt april 5-én d. u. 4 órakor. Az elhunyt a megyei jegyzői kar értelmes, lelkes és tiszta jellemű tagja, szíves barát, jó hazafi és minden szépségnek pártolója volt. Béke hamvaira.

— Az ügyvédi kamara közgyűléséről egyleti rovatunkban megemlékezvén, közöljük itt folytatásul a kamara 1875. évre közgyűlésileg megállapított költségvetését. I. Szükséglet. A) Rendes: Lakás 250 frt. Világítás 50 frt. Fűtés 100 frt. — Irodai átalány, szolgál fizetés és irnoki fizetésre 600 frt. Posta-díjakra a mennyiben a mentesség meg nem adatnék 50 frt. — Törvények és rendeletekre 6 frt. Könyvkötőnek 15 frt. Tinkár, ügyész, pénztárnok tiszteletdíjára 600 forint. Nyomatványokra 30 frt. Előlegekre 100 frt. Összesen 1801 frt. B) Rendkívüli: Butorzat s egyéb felszerelésre 300 frt. — Törvények és rendeletekre 1865-től 75 frt. Nyomatványokra 100 frt. Összesen 475 frt. A rendes és rendkívüli szükséglet összesen 2276 frt. II. Fedezet: Rendes évi tagdíj 89 tag után 20 frtjával 1780 frt. Felvételi díj ugyanannyi tag után 5 frtjával 445 frt. A fedezet tehát összesen 2225 frt. A mutató hiány 51 frt., mit pótolni fog a szükségletnek két havi különbözete.

— A postaforgalomban a földmivelés-, ipar- és kereskedelem ügyi miniszterium hirdetménye szerint az eddigi vámsúly helyett a métersúly fog alkalmaztatni. A métersúlyra alkalmazott belföldi kocsipostai tarifák minden postahivatalnál 5 krért kaphatók.

— Vértfogasztó szerencsétlenségről értesítik a „F. P.”-t Csabdiról, megyénk ezen felső vidéki községéből. Pirka Jánosnak a felesége igen nagy kedve lője volt minden szeszes italnak, de különösen a pálinkának. M. hó 29 én P. épen Székesfejervárra ment, valami dolga levén ott. Az asszony férje távollétét felhasználva, megint jól bepálinkázott s csak késő este tért haza a koresmából. 12 éves leánya ekkor már aludt. Ő is lefeküdt, lefekvéskor azonban a gertyát oly rosszul oltotta el, hogy egy szikra ruhájára esett. A ruha meggyuladt, ő pedig nyugalmasan aludt. A ruhától az ágy, majd a többi butorok gyuladtak meg. Rövid idő múlva a szerencsétlen asszony leányával együtt koromná égett.

— Tűz ütött ki 4-én a városi kórháznál, egy kémény kigyuladása által, a tetőre is elharapódzott, de a hamar érkezett tűzoltók gyorsan elfojták a veszély tovább terjedését.

Gabona-ár aprilis 7-én.

Alsó-ausztriai mérő.	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4	40	4	20	4	—
Kétszeres	3	70	3	60	3	50
Rozs	3	40	3	30	3	20
Árpa	2	40	2	30	2	20
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	4	50	4	40	4	30

Felelős szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

Nyilttér.

Tekintetes dr. Persz Adolf urnak a „Székesfehérvár és Vidéke” felelős szerkesztőjének.

Lapjának utolsó számában „Megyei tanügy” rovat alatt, személyemet illetőleg nevémmel tökéletes kitétele mellett, egy oly cikket méltóztatott közölni, a minő irányut komoly lapnak szerkesztője felvenni nem szokott.

A cikk szerzőjéhez nincsen szóm; de van önhöz, ki jog és bölcsészettudor, tehát tudhatja mi jogos, mi illemes; ki egy lapnak felelős szerkesztője, tehát eléggé ismerheti saját törvényeinket, mintsem ne tudná, hogy ily nemű megtámadások ellen oltalmat nem nyújtanak, elégtételt nem szolgáltatnak és hogy csakis a szerkesztő lelkiismeretessége garancia.

Ha ön nevémmel megemlékedtem pelengérezését lapjába (mely címre szerint a közügyeknek kíván organumát tekintetni) fölvéve, személyes ellenszenvének akarta újabb jelét adni és engem bántalmakkal akart sérteni: ezéjját elérte.

Székesfejervárott, 1875. aprilis 5-én.

Say Rudolf.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Präservatives
in Gummi und Fischblase von 1—4 fl. das dutzend, sowie alle andern Gummi-Artikel (Artikel de Paris) versendet Joh. Zieger Wien, Taborstrasse 53. — Preisverzeichniss gratis.

Egy csinos egészen új
könyvvállvány
eladó. Bővebb tudósítást a kiadóhivatal ad.

Gárdonyi községben
a ref. egyház tulajdonához tartozó
10,000 kéve nád
jutányos áron eladó.
Nagybani vételnél előny nyújthatik.
A venni szándékozók tudakozódhatnak
Matyók Zsigmond,
egyházi gondnok urnál Gárdonyiban.

Unterleibs-Bruchleidende
finden in der durchaus unschädlich wirkenden Bruchsalbe von Gottlieb Sturzenegger in herisau (Schweiz) ein überraschendes Heilmittel. Zahlreiche Zeugnisse und Dankschreiben sind der Gebrauchsanweisung beigefügt. Zu beziehen in Tröpfen zu ö. W. fl. 3.20, sowohl durch G. Sturzenegger selbst, als **Fr. Formágyi** Apotheke zur heil. Maria in Pest; **Sigmund Mitlbach** Apotheker in Agram; **J. Pecher**, Apotheke zur Maria Hilf in Temesvár.

A valódi Wilhelm-féle vértisztító theája

az egyetlen biztos hatásos vértisztítószer, s Európa legtekintélyesebb orvosai által, mint legkiválóbb szer ismertetett el.

E thea meggyógyítja az egész megromlott szervezetet, mint semmi más szer elválasztja a belső részben leülledett betegség csiráját, s hatása bizonyos.

Alaposan gyógyítja a közsérvényt, sebek és nyilt sebeket, ugyszinte minden bőrküütséket, kútegeket az arcból, szepőt stb. Különös jó eredményt elkövet a thea szorulás, máj- és vesebántalmaknál, sárgaság, ideg- és izombajoknál, ugyszinte gyomorégés, altesti bántalmak, pollutio és tehetetlenség ellenében.

Fájdalmaknál u. m. görvéllykór, orrdaganat stb. szinte a legkiválóbb s legjobb hatályu gyógyszer.

Számtalan bizonyítványok, elismerő- és dicsérőlevelek mind megannyi bizonyítékai e kitünő szer jószágának — Ennek bebizonyításul szolgáljon néhány alábbi bizonyítvány:
T. Wilhelm Fer. gyógyszerész urnak Neunkirchenben.
Wocheiner-Festritz, oct. 1. 1872.

T. uram! Ismét kérek néhány csomagot az ön híres és oly jó hatású „vértisztító theájából”, melynek kétszeri használata után magam tökéletesen helyrehoztam. A theát kérem utánvét mellett küldeni.
Tisztelettel
Jerala János,
káplán.

T. Wilhelm Fer. gyógyszerész urnak Neunkirchenben.
Ismerem volna előbb az ön „vértisztító theáját”, bizony sok hosszú szenvedéstől lettem volna megóva és sok forintos darab maradt volna zsebemben, melyeket meggyógyításomra hiába elfecséreltem, míg az ön megfizethetlen theájára akadtam:
Kérem számomra abból 12 csomagot küldeni.
Tschuka, oct. 2. 1872.

Alázatos szolgálja
Dilz József.

Csalás- és hamisítástól mindenki óvatik!
A valódi Wilhelm-féle vértisztító thea egyedül valódiilag kapható: Neunkirchenben és minden lapokban jelzett gyógyszerárakban. — Egy csomag 8 adagot tartalmaz, s többféle nyelven irt használati utasítással együtt ára egy csomagnak 1 frt. Csomagolás és bélyeg külön 10 kr.

A vevő közönség kényelme tekintetéből a valódi theát kaphatni: Székesfejervárott Diebálla György gyógyszerésznél és Pálinkás Zs. előbb Légmán-féle) fűszerkereskedésben.

Nyomat. Sz.-Fejervárott a „Vörösmarty” könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.

Ódvas fogak betöltésére

nincs alkalmasabb és jobb szer, mint azon **fog-plombe**, melyet **Popp J. G.** cs. kir. udvári fogorvos Bécsben, bolváros, Bognergasse Nr. 2. készít, a melyet mindenki maga nyomhat odvas fogába, a mely aztán a fogmaradványt és lyht összeköti fog továbbromlását megóvja s annak fájását megszünteti.

Anatherin-szájviz

dr. Popp J. G. cs. kir. fogorvostól Bécsben, Stadt, Bognergasse 2 sz. **1 frt. 40 kros palaczkokban.**

legjelesebb szer csúszos fogfájás, a foghús gnyladása, daganata és ksebzése ellen; feloldja a meglévő fogkövet s gátolja annak újralakulását, megerősíti a mozgó fogakat és foghús megszilárdítása által; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a szájjának kellemes frissességet kölcsönöz, eltávolítja a száj rossz bűzét csak rövid idei használat után is.

Anatherin-fogpép

dr. Popp J. G. cs. kir. udv. fogorvostól Bécsben.
E készítmény megőrzi a lehellet frissességét és tisztaságát, ezenkívül arra is szolgál, hogy a fogaknak vakító fehérséget kölcsönöz, azok romlását gátolja s a foghúst megerősítse.

Dr. Popp J. G. Növény fog-pora.

Anyyra tisztítja a fogakat, hogy naponkénti használatával által nemcsak az anyyra kellemetlen borkó távolítatik el, hanem a fogak glazurja és fehérsége is mindinkább gyarapodik. — Egy doboz ára **63 kr. o. e.**

Kaphatók: Székesfejervárott: Braun J., Diebálla György, Deutsch A. és fia. Lovasbányán: Heisler gyógyszer. Moórótt: Jency Palotán: Würfl. gyógyszer. Veszprém: Guithard és fia. Duna-földvár: Lukács A. és Kubányi S. gyógyszer. Duna-Vecsn: Klinke gyógyszer. Kun-Szent-Miklóson: Tóth S. gyógyszerárában.

Dr. Strauss W.

gyógyszerész urnak Mainzban.

Strassburg, sept. 8. 1874.

Az 1870—71. háboru fátadalmi után heves közsvény- és csúszos fátadalmakban szenvedtem, különféle gyógyszerket használtam, sőt az orvosi segély is sikertelen maradt. Ezután tehát önmek közsvényvászónából*) hozattam fátadalmim enyhítése végett, melyeket oly gyorsan megszüntette, hogy késztetve érzem magam önt eről értesíteni s egyszersmind fölkerüni, hogy egy bajtársam részére, az ön címem alatt utánvét mellett ezen jónak bizonyult közsvény-vászónából 2 dbot küldeni sziveskedjék.

Mély tisztelettel
Borst Vilmos,
würtembergi kir. ezredes.

*) Ezen közsvény-vászón valódi minőségben kapható: **Diebálla György** gyógyszerárában Székesfejervárott.

Piski László

városház-tér 3. sz.

Bierbauer-féle házban.

Ajánlja a t. cz. közönségnek

jutányos ár,

s pontos kiszolgálás mellett

ujjonan berendezett

fűszeranyag-kereskedését.

Vörösmarty könyvnyomda

Székesfejervárott,

kaszánya-uteza 6 sz. (régí 151.)

Ajánlja jól berendezett üzletét, minden néven nevezendő könyvnyomda munkák izléses, gyors és pontos elkészítésére jutányos áron.

Raktárt tart

a ft. plebaniák számára:

anyakönyvek és anyakönyvi kivonatok, valamint számadási ivatekból.

Községek számára:

pénz, vagyon és számadási, árvaügyi, békebiráskodási és közigazgatási, telekkönyvi-, közmunka-, adóbeli- és ujoncsozasi nyomtatványokból.

Továbbá kaphatók összeírasi-ivek, ló, mállhasállat és szarvasmarha állományról ugyszinte fedeztetési jegyek.

Takarékpéztárak és köicsönégyletek számára megrendelések esetére minták szivesen küldetnek.

Vidéki megrendelések azonnal teljesítetnek.